

Sygn. akt XI Co 1253/15

POSTANOWIENIE

Dnia 6 września 2016 r.

Sąd Rejonowy w Toruniu XI Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodnicząca SSR Joanna Grzempka

Protokolant stażysta Agnieszka Piczak

po rozpoznaniu w dniu 6 września 2016 r. w Toruniu na rozprawie

sprawy egzekucyjnej z wniosku (...) spółki akcyjnej w C.

przeciwko dłużnikowi (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością spółce komandytowej w T.

przy uczestnictwie Prokuratora Prokuratury Rejonowej Toruń Centrum - Zachód w T.

na skutek skargi M. N. na postanowienie Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Dąbrowie Górniczej J. S. z dnia 14 grudnia 2015 r. w sprawie Km 1928/15 w przedmiocie ukarania grzywną

postanawia:

1. oddalić skargę;
2. kosztami postępowania obciążyć skarżącego.

Sygn. akt XI Co 1253/15

UZASADNIENIE

M. N. złożył skargę na postanowienie Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Dąbrowie Górniczej K. S. (1) w sprawie Km 1928/15 w przedmiocie ukarania go grzywną w kwocie 2000 zł. Wskazał, że jest członkiem zarządu Z. sp z o.o., przyznał, że spółka faktycznie nie udzieliła komornikowi w formie pisemnej informacji dotyczącej wierzytelności należnej dłużnikowi w sprawie Km 1928/15, której komornik się domagał. Jednak jak zaznaczył, komornik uzyskał informacje, których żądał, albowiem prowadzi postępowanie egzekucyjne przeciwko Z. sp z o.o. w sprawie Km 1938/15, w ramach którego regularnie dokonuje czynności terenowych w siedzibie spółki. Skarżący powołał się także na zasady współżycia społecznego wskazując, że jego bezczynność nie była celowa, lecz wynikała z braku doświadczenia, a nadto wierzyciel nie doznał uszczerbku.

Komornik wniósł o oddalenie skargi, podnosząc, że skarżący nie udzielił mu odpowiedzi na pismo z dnia 1 października 2015 r. czy dłużnikowi w sprawie Km 1928/15 należy się od niego wierzytelność, ani też nie udzielił jej pomimo ponaglenia z dnia 13 listopada 2015 r., które to pisma zostały skarżącemu skutecznie doręczone.

Prokurator wniósł o nieuwzględnienie skargi.

Sąd ustalił i zważył, co następuje.

Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w Dąbrowie Górniczej K. S. (1) prowadził postępowanie zabezpieczające pod sygnaturą 1928/15 przeciwko S. sp. z o.o sp. k. w T..

Pismem z dnia 1 października 2015 r. komornik zajął wierzytelności przysługujące (...) sp. z o.o. sp. k. od Z. z sp. z o.o. oraz wezwał, na podstawie art. 896 § 1 pkt 1 i 2 k.p.c. dłużnika zajętej wierzytelności do złożenia komornikowi w terminie tygodnia oświadczenia:

- a) czy obowiązanemu należy się od niego zajęta wierzytelność, czy uznaje zajęte prawo i w jakiej wysokości
- b) czy uiszczyć zajęta wierzytelność, czy odmawia zapłaty i z jakiej przyczyny
- c) kiedy nastąpi wypłata wierzytelności
- d) czy wierzytelność jest już zajęta, czy jest zabezpieczona

Pismo zostało skutecznie doręczone w dniu 7 października 2015 r. (k. 75 akt Km 1928/15).

Pismem z dnia 13 listopada 2015 r. Komornik wezwał (...) sp. z o.o., powołując się na dokonane zajęcie, do udzielania odpowiedzi w terminie tygodnia pod rygorem nałożenia grzywny do 2000 zł niezależnie od odpowiedzialności za szkodę.

Pismo zostało doręczone w dniu 20 listopada 2014 r. (k. 96 akt Km 1928/15)

(...) sp. z o.o. nie udzieliła odpowiedzi. (bezsporne)

Skarżący był w tym okresie członkiem zarządu (...) sp. z o.o.

Pisma komornika były prawidłowo doręczane do siedziby spółki. Z uwagi na absorbujące ówczesne problemy finansowe spółki, skarżący nie zapoznawał się z nimi.

Postanowieniem z dnia 14 grudnia 2015 r. Komornik na podstawie art. 886 § 1 k.p.c. w zw. z art. 902 k.p.c. w zw. z art. 743 § 1 k.p.c. ukarał skarżącego jako członka zarządu grzywną w wysokości 2000 zł (k. 168 akt Km 1928/15)

We wskazanym okresie Z. sp. z o.o. była w trudnej sytuacji finansowej. Skarżący pozostawał w kontakcie z komornikiem K. S. w związku z postępowaniem egzekucyjnym przeciwko spółce (...) z wniosku (...) sp. z o.o. Pod koniec 2015 r. ogłoszono upadłość (...) sp. z o.o.

dowód:

zeznania skarżącego na rozprawie w dniu 30 czerwca 2016 r. k 57

Dokumenty urzędowe zawarte w aktach Km 1928/15 stanowią dowód tego co zostało w nich urzędowo zaświadczone (art. 244 § 1 k.p.c.). Zeznania skarżącego Sąd uznał za wiarygodne, były bowiem spójne, logiczne, nie pozostawały w sprzeczności z dokumentami, zatem brak było podstaw do ich podważenia.

Pełnomocnik skarżącego na rozprawie w dniu 6 września 2016 r. nie wniósł o przeprowadzenie dowodu z akt sprawy Km 1938/15 Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Dąbrowie Górniczej K. S..

Stan prawny sprawy kształtują przywołane niżej przepisy:

W myśl art. 902 k.p.c. Do skutków zajęcia stosuje się odpowiednio art. 885, 887 i 888, a do skutków niezastosowania się do wezwań komornika oraz do obowiązków wynikających z zajęcia - art. 886

Zgodnie z art. 886 § 1 k.p.c. Pracodawcy, który nie wykonał obowiązków określonych w art. 881 § 3 i 4, nie złożył w przepisany terminie oświadczenia przewidzianego w art. 882 albo zaniedbał przesłania dokumentów zajęcia wynagrodzenia nowemu pracodawcy dłużnika, stosownie do art. 884 § 2 i 3, komornik wymierza grzywnę w wysokości do dwóch tysięcy złotych. Grzywna może być powtórzona, jeżeli pracodawca nadal uchyla się od wykonania tych czynności w dodatkowo wyznaczonym terminie. Według § 2. Jeżeli pracodawcą nie jest osoba fizyczna, grzywnie

podlega pracownik lub wspólnik odpowiedzialny za wykonanie takiej czynności, a w razie niewyznaczenia takiego pracownika lub niemożności jego ustalenia - osoby uprawnione do reprezentowania pracodawcy. Jeżeli pracodawcą jest spółka cywilna, grzywnie podlega którykolwiek ze wspólników. Natomiast w myśl § 3 Pracodawca, który nie zastosował się do wezwania z art. 881 i 882 lub w inny sposób naruszył obowiązki wynikające z zajęcia bądź złożył oświadczenie przewidziane w art. 882 niezgodne z prawdą albo dokonał wypłaty zajętej części wynagrodzenia dłużnikowi, odpowiada za wyrządzoną przez to wierzycielowi szkodę.

W myśl art. 882. § 1 k.p.c. Dokonując zajęcia wynagrodzenia za pracę, komornik wzywa ponadto pracodawcę, aby w ciągu tygodnia:

1) przedstawił za okres trzech miesięcy poprzedzających zajęcie, za każdy miesiąc oddzielnie, zestawienie periodycznego wynagrodzenia dłużnika za pracę oraz oddzielnie jego dochodu z wszelkich innych tytułów;

2) podał, w jakiej kwocie i w jakich terminach zajęte wynagrodzenie będzie przekazywane wierzycielowi;

3) w razie istnienia przeszkód do wypłacenia wynagrodzenia za pracę złożył oświadczenie o rodzaju tych przeszkód, a w szczególności podał, czy inne osoby roszczą sobie prawa, czy i w jakim sądzie toczy się sprawa o zajęte wynagrodzenie i czy oraz o jakie roszczenia została skierowana do zajętego wynagrodzenia egzekucja przez innych wierzycieli.

W końcu, w myśl art. 743 § 1 k.p.c. Jeżeli postanowienie o udzieleniu zabezpieczenia podlega wykonaniu w drodze egzekucji, do wykonania tego postanowienia stosuje się odpowiednio przepisy o postępowaniu egzekucyjnym,

Z przytoczonych przepisów wynika, że grzywna może być nałożona w sytuacji, gdy dłużnik zajętej wierzytelności nie wykona obowiązków wynikających z zajęcia, które zostały określone w wezwaniu skierowanym do niego przez komornika. Nie ulega wątpliwości, że na komornik był uprawniony do żądania informacji określonych w wezwaniu. Nie ma też sporu co do tego, że zajęcie oraz ponaglenie zostały skutecznie doręczone tj. (...) sp. z o.o.

R. legis przepisów przewidujących grzywnę za odmowę udzielenie informacji jest zapewnienie sprawnego przebiegu postępowania egzekucyjnego bądź zabezpieczającego. Bez znaczenia jest czy skutek odmowy udzielenia informacji doszło po stronie wierzyciela do szkody. W razie powstania szkody w rachubę wchodzić będzie bowiem odpowiedzialność odszkodowawcza zgodnie z art. 886 § 3 k.p.c. Grzywna nie ma znaczenia odszkodowawczego, lecz jest instrumentem dyscyplinującym trzeciodłużnika. Należy też mieć na uwadze, że dopiero formalna informacja o braku wierzytelności pozwala komornikowi na umorzenie egzekucji z powodu jej bezskuteczności. Bez znaczenia jest więc twierdzenie skarżącego, że komornik, z uwagi na częste kontakty ze skarżącym, miał wiedzę o braku wierzytelności przysługujących dłużnikowi od (...) sp. z o.o.

W ocenie Sądu na rozmiar grzywny nie ma wpływu poniesienie szkody przez wierzyciela lub jej brak. Szkada aktualizuje ewentualną odpowiedzialność odszkodowaną, jednak nie ma podstaw teza że powinna determinować rozmiar grzywny.

Sąd uznał, że z punktu widzenia prawidłowości nałożenia grzywny nieistotna jest trudna sytuacja spółki. Faktem jest przecież, że w analizowanym okresie spółka (...) funkcjonowała, korespondencja była doręczana skutecznie, a jedynie błędy w wewnętrznej organizacji spowodowały, że pisma komornika nie trafiły do prawnika na co powoływał się skarżący w swoich zeznaniach. Taki stan rzeczy obciąża spółkę i nie może być usprawiedliwieniem w kontekście podstaw do nałożenia grzywny.

Skarżący nie wykazał żadnych szczególnych, nadzwyczajnych okoliczności, które pozwoliłyby uznać, że grzywna w wysokości 2000 zł jest niezasadna lub zawyżona bądź narusza zasady współżycia społecznego. Żaden przepis nie wymaga ani nie zakłada jej stopniowania w zależności od jakichkolwiek kryteriów, jak to ma miejsce np. w przypadku opłat egzekucyjnych. Nie zostały wykazane żadne nadzwyczajne okoliczności, prasy czym z pewnością nie należy do nich zaangażowanie w działalność spółki w trudnej sytuacji finansowej.

Nie ma też wątpliwości, że grzywną mógł zostać ukarany każdy z członków zarządu. Z art. 886 § 2 k.p.c. wynika, że grzywnę można nałożyć na osoby uprawnione do reprezentacji spółki, a taki status miał skarżący.

Reasumując w ocenie Sądu zostały spełnione przesłanki do nałożenia grzywny. Postanowienie komornika było więc prawidłowe, w związku z czym skarga podlegała oddalaniu (art. 768 k.p.c.).